

(f. 419^b) supra ripam tandem fluminis inter tres colles civitatem descripsit, ac fundamenta iaciens portas et turres statuit ipsamque ex nomine suo Treberim appellavit. Post haec templa et aras construit ac deos consecrat, sacerdotes ac ministros ordinat et sacrificia libat. Deinde omnem convocans cohortem, ius civile decernens, senatores ac iudices constituit, et quia de multis linguis coadunati fuerant, idioma solius Teutonicae locutionis ab omnibus tenendum decrevit, ipsamque de aliis linguis supplens exornat et Mercurio, id est deo facundiae, consecrat.

3^f. Interim dum haec aguntur, Semiramis de salute filii et exercitus sollicita, et quae per internuntium aliquem scire non poterat, ad notissima astronomiae convertitur indicia. Cumque per artem fugam filii ac se deceptam comperisset, mentem furibundam continuo iracundiae armavit telo et per nigromantiam fanaticam advocat turbam ac per ipsos, in qua parte orbis filium reperire possit, addiscit. Nec mora, statim ut in occidente eum delituisse comperit, ordinatis rebus et relicto inibi Ninsa primogenito filio suo cum fortissimis pugnantibus filiorum Gomer et Togorma ad persequendum filium proficiscitur. Denique et Trebeta, in arte astronomia more orientalium peritissimus, de statu matris vel fratris scire aliquid certius volens, astrorum cursus et ipse rimatur. Cumque matrem iam ad se properantem cognovisset, omni nisu montem civitati proximum, relictis intrinsecus columnis quibus sustentaretur, cavare festinat, porticumque ante ipsam speluncam opere testudineo duabus columnis suffulsi. Denique cum (f. 420) iam matrem adventantem praescisset, assumpta fortissima suorum turma obviam ei perrexit, simulataque laetitia cum canticis et choris eam suscepit et quasi flens prae gaudio in oscula ruit. Post haec infortunio navigationis in hanc terram peregrinationis praeter spem se transpositum deplorat et sic feritatem nefandi animi mitigat. Post haec comites matris in castris collocat, ipsamque cum paucis Treverim perducens convivium instruxit. Cumque eam largiori cibo et potu refecisset, quasi cubitum cum ea perrecturus, ad subterraneum specum perduxit et per aliquos gradus descendantem vi impulit et in praecipitium, quod paraverat, ruere coegit. Cumque sonitum ruentis aure captasset, illico columnas, quae omne opus machinae illius sustentabant, subruit ac super ipsam ruere coegit¹.

3^g. Sic Trebeta liberatus a crimine incestus civitatem, quam condidit, castimonia ac religione dedicavit. Post haec adiunctis sibi his, qui cum matre venerant, aliisque complu-

1) 'coepit' Hs. — Man beachte hier die abweichende Angabe Königshofens (a. a. O. S. 699) über den Tod der Semiramis.